

Természetesen nálunk is vannak paleoasztronautikai szempontból érdekes helyek, elég csak az ősi kunhalmokra, a kaptárkövekre, a szakrális helyekre és számos történelmi rejtélyre gondolnunk, amiket a mai napig nem magyarázott meg kellőképpen a tudomány. Most viszont ne a földfelszínre koncentráljunk, hanem az égboltra. Őseink már évezredek óta figyelemmel kísérték a csillagoktól ragyogó firmamentumot. A kereszténység előtti pogányok számos legendát, mítoszt és mesét szöttek az égi jelenségekhez és mindehhez kapcsolódott az istenek és más természetfeletti lények tömege is.

Csodálatos csillagok

A legrégebb ismeretek a hagyományok útján maradtak fent, jóformán szájról szájra, apáról fiúra szálltak. A magyarok természetesen foglalkoztak a Nappal, a Holddal; annak különböző fogyatkozásaival, amikhez mondákat csatoltak. A csillagokból szinte bármit jósolhattak:

mányozására. Kijelenthetjük, hogy több száz csillagnév maradt ránk, és egy csillagkonstellációnak tucatnyi neve is lehet. A magyarság zöme a honfoglalással az Alföldön telepedett le, innentől kezdve az első csillagnevek az itt található környezetre és tájra korlátozódtak. Ilyen például a Kötél, a Juhászbót vagy a Malom. A Tejútnak vannak a legváltozatosabb elnevezései: Országút, Tündérek útja, Isten útja, Hadak útja, ami nem más, mint az égből jövő lovasok patkónyoma. Ahogy haladunk előre az időben, szinte kicsírázik a valódi természettudomány. Az 1500-as és 1600-as évekből már találhatunk naptárakat, amik előre jeleztek számos égi eseményeket. 1791-ben jelent meg Jeney György *A hortobágyi pásztor és a természet-visgalo* című kötete, amelyben, mint a címe is mutatja, a természetudós párbeszédekben mutatja be a pásztoroknak a természetet, az időjárást, a csillagokat és a bolygókat. Sőt, még a lidércfényt is említi, ami annyi fejtörést okozott az embereknek az évszázadok során és a létezését sem fo-

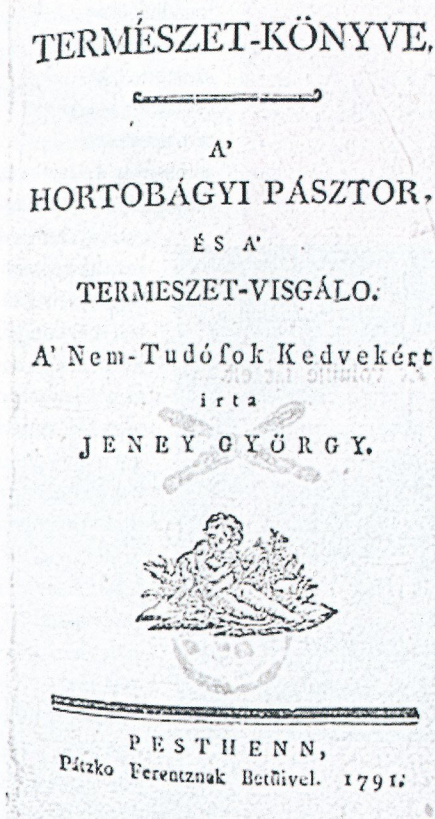
azoknak a számtalan Világoknak roppant alkotmányait, láttam azokat teljeseznek lenni Lakosokkal, de amelyen leginkább csodálkoztam, mindeniknek egymástól különböző lakosait láttam és jártam a Holdban is." Bonyolultabb és ritkább jelenségekről is kapunk leírásokat, ha áttanul-

Ősmagyar UFO-k

Földönkívüli jelenségek hazánkban

A svájci Erich von Däniken debütálása óta sokakat érdekel a paleoasztronautika hipotézise. Az ősi asztronauták távoli világokból látogattak el hozzánk több ezer évvel ezelőtt, és ennek nyomait keresik a kutatók. Feljegyzések, vallási iratok, barlangi ábrázolások, építmények és legendák jelei tanúskodnak az itt jártuk felől. Mindezzel bebizonyosodni látszik, hogy az UFO-jelenség és a földönkívüliek látogatása nem új keletű dolog és nem csak a 20. század mellékterméke. Vajon hazánkban is találunk jeleket arra vonatkozólag, hogy őseink is láttak UFO-kat, csodás égi jelenségeket? A válasz egyértelmű: Igen!

az időjárást, a halált, a születést, a háborúkat és a nagyobb eseményeket is. A csillagok élettelenségét az mutatja, hogy futnak, szaladnak és lehullanak az égről. Ha a szemtanú azt látta, hogy a csillag lehull, az azt jelentette, hogy egy rokona elhunyt. A legnagyobb tudású lehetett a pásztoresember, aki sok éjszakát töltött kint a nyájjal és elegendő ideje volt az égbolt tanul-

gadták el. A témánk szempontjából nem érdektelen, hogy a szerző elgondolkodott a földönkívüli élet lehetőségén is: „Hidd el, hogy egész éjjel a csillagos egeken járkáltam álmodban. Láttam

mányozunk a korabeli iratokat, hírlapokat és egyéb levelezéseket. Ezek közé tartozik a Halo-jelenség, amikor különböző szívrávnysínű ívek vannak az égtest körül. A tudósítások írnak véresöről, meteorokról, tűztornádóról, légörvényekről, de még gömbvillámról is. Bár nem túl racionalis magyarázattal látták el őket, mégis, a mai tudásunkkal felismerhetők ezek a jelenségek. Azonban számos olyan akad fenn a rostán, ami még most is kihívást jelent a tudomány számára.

Rejtélyes esetek

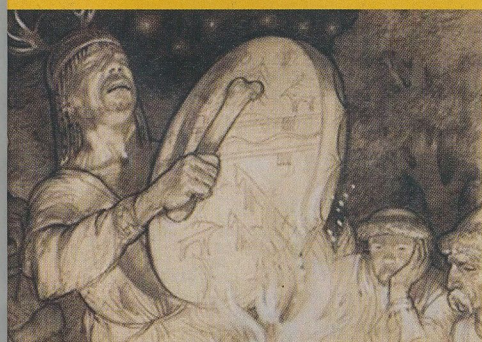
Már az 1700-as években is találhatunk feljegyzéseket furcsa lebegő fénygömbökről, amik az UFO-k előfutárai. Czegei Wass György főispán, aki hitelesen leírta az északi fényt, a szívrávnysíkat és az üstököszt is, közöl egy nagyon érdekes jelenséget, amit ő sem tudott mire vélni. Így írja: „1718. március 31. Tudniillik nagy Szebenben két tűz szállott volna le az égből az város két magasabbik tornyára és az gombokon lenni sokáig látott, de nem égetett, onnét pedig elindulván az város temetője felé.” Egy másik roppant ér-

dekes eset az 1833-as Honművész folyóiratban található, ami többször beszámolt meteorokról. A leírásokban egyértelműen felismerjük őket: farkat húznak maguk után, szikráznak, majd végül eltűnnek. Azonban tartalmazznak olyat is az írások, ami egy meteoritra aligha jellemző: „Békés vármegyében Gyula mellett néhány nádmetszők éjjeli foglalatosságaik közt következő tüneményt látták önvallomásuk szerint: „Tiszta holdvilágos, csendes volt az éj. Egy óra tájban rögtön nagyobb világosság lett, s meg rémülve nézénk a világosító égtájra, hol mintegy három ölnyi hosszú s egy lányi széleségű, kápráztató fényű testet láttunk, mely jókoráig mozdulatlanul állott, azután függőleges helyzetét változtatta, s két végei egymáshoz közelítvén karikába látszott egybe folyni akarni. De azon pillanatban más olyan nagyobb s kisebb golyóbisok is jelen-

Kultúrhéroszaink

Az ősi idegenek hipotézise azt állítja, hogy a kultúrhéroszok is lehetnek földönkívüliek, vagy félig emberi hősök. Egyikük a

magyaroknál Göncöl táltos, akinek igen nagy tudása volt. Amikor a Földön járt, mindig eltársalkodott az emberekkel. Sok csodát tett, ha akarta, szekerével a levegőbe hajtott. Jámorságáért azzal jutalmazta meg az Isten, hogy halála után szekerével együtt az égbe szállt.

A Plejádok szentsége

A Plejádok sok nép ősi mítoszában felbukkannak, és az Istenekhez is kötődtek őket. A magyaroknál a következőt találjuk róluk a néprajzban: „A Fiastyúk, más nevén Csirkéstyúk, Kotlós, Hetevény, Hets, Fiascsillag. Számtalan eredetmagyarázó mondák szólnak róla. Égi lakók is laknak ott. Olykor egy-egy asszony áldozatot is mutatott be nekik, a mezőn, a csillagok alatt.”

tek meg, mellyek, mint a futó csillagok külföldre levegőtájjra lövelődtek, s végre a föld felé rohantak. Kevés idő múlva az első tűzgolyóbisban nagy pattanás történt, s a tűzkarika villám sebességgel ragadtatott ide s tova a láthatáron; az ég keletől nyugat felé megnyilni látszatott, s oly nagy világosság ömlött hirtelen a föld felé, hogy a hold is elhalványult, s fénye eltűnt. Ezen tünemény éjjeli 1-3 óráig tartott, midőn egy felhő tornyosodék elejbe.” Ha ugrunk kicsit az időben, akkor további

UFO-esetet találunk az 1888-as Budapesti Hírlapban, amikor is egy augusztusi estén 5-8 percen keresztül egy ököl nagyságú vörös „csillagot” láttak, ráadásul még az ég is felhős volt.

Már ebből a rövid leírásból is kiderül, hogy ez nem lehetett csillag, de még gömbvillám sem, amelynek élettartama maximum fél perc szokott lenni. Számos objektumról kapunk még leírásokat, amik hasonlítanak az ötvenes évektől megjelenő modern repülő csészealjak és fénygömbök leírásaihoz.

Emberrabló idegen lények

A világ számos népénél megtalálható a tündérhit, miszerint az emberiség apróbb te-

remtményekkel van körülvéve, akik egy számunkra láthatatlan világból érkeznek. A mesék eltorzították és kedvessé tették a tündéreket, ugyanis valójában szárnyakkal nem mindig rendelkeznek, olykor szexuális viszonyt folytatnak az emberekkel, rosszabb esetben pedig elrabolják őket a saját világukba. Ugye ismerős? A földönkívüliek is ugyan-

ezt teszik, és sokan párhuzamokat fedeznek fel a tündérekkel, amiből azt a következtetést vonták le, hogy ugyanazokról a lényekről van szó. A modern hibridizációs folyamat-

„Rémülve nézénk a világosító égtájra, hol mintegy három ölnyi hosszú, s egy lányi széleségű, kápráztató fényű testet láttunk”

nak is megtaláljuk a nyomát a magyar néprajzban: az emberi újszülöttet a tündérek kicserélik egy tündérfattyra, akinek nagy és kopasz feje van, míg teste igencsak satnya. Erről rögtön a kis szürkék juthatnak eszünkbe, akik egyfajta lombikbébi-hibridizációs programot hajtanak végre csészealjaik belsejében. Minden bizonnyal az akkori asszonyok sem voltak oda az ilyen jellegű kísérletekért.

MISKOLCI LÁSZLÓ